

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Paupertas etiam per miracula fit liberalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

dit, magnum est: sed dubitavit, sed distulit, sed cum daret genuit, sed superbe dedit, sed circumtulit, & placere, non ei, cui præstabat, voluit. Ambitioni dedit, non mihi. Socrati cum multa multi pro suis quique facultatibus offerrent: *Æschines* pauper auditor, nihil, inquit, dignum te, quod dare tibi possim, invenio, & hoc uno modo pauperem me esse sentio. Itaq; dono tibi, quod unum habeo, meipsum. Hoc munus, rogo, qualecumq; est, boni consulas, cogitesq; alios, cum multum tibi darent, plus sibi reliquisset. Cui *Socrates*: Quidni tu, inquit, mihi magnum munus dederis, nisi forte parvo te astimas? Habebo itaque cura, ut te meliorem tibi reddam, quam accepi. Vicit *Æschines* hoc munere *Alcibiades* disparem dinitijs animum, & omnem juvenum opulentorum munificentiam. Vides, quum animus inveniat liberalitatis materiam, etiam inter angustias? Videtur tibi dixisse: nihil egisti, fortuna, quod me pauperem esse voluisti: expediam nihilominus dignum huic viro munus; & quia de tuo non possum, de meo dabo. Neque est, quod exisimes illud vilem sibi fuisse, qui pretium se suisfecit: ingeniosus adolescens invenit, quemadmodum *Socratem* sibi daret. Non quanti quæq; sint, sed à quali dentur, perspicendum. Hæc de pauperis Philosophi liberalitate, *Seneca*.

VII.

Ex lib. 5 de
vitiis PP. &
Ruffio. l. 3.
num. 70.

Quid quod & Deus, pauperibus suppeditat, unde possint, non solum muneribus animum, sed etiam animo munera æquare, etiam cum aliis nihil habent, vel certè parum. Dixit *Abbas Euthymius*, fuisse quemdam fratrem, qui nihil habuit in substantia sua, nisi tantum Evangelium, & ipsam vendidit in pauperum nutrimento: dicens quodam verbo quod memoria dignum est commendari: Ipsum etiam, inquit, verbum vendidi, quod iubet, Vende omnia, & da pauperibus. *Abbas Theodorus*, cognomento de *Pherme*, habebat tres codices bonos. Et cum venisset ad *Abbatem Macarium*, dixit ei: Habeo tres codices, & proficio ex lectione eorum. Sed & fratres petunt eos ad legendum, & ipsi proficiunt. Dic ergo mihi quid debeo facere? Et respondens senex dixit: Boni sunt quidem actus: sed melius omnibus est nihil possidere. Quod cum audisset, abiit, vendidit memoratos codices, & dedit indigentibus pretium ipsorum. Quia & munera pauperum extendit Deus, ut extenderet liberalitatem. Indicat hoc *hydria farina*, & *lecythus olei*, ex quibus *Eliæ* elemosyna est collata. Nam

3. Reg. 17. 16.

hydria farina non defecit, & lecythus olei non est imminutus. Pari pa-

cto à

Et o à paupere Christo dati quinque panes, & duo pisces in immen-
sum multiplicati sunt. Ita S. Lydwina pauperis Virginis vinum,
quod pauperibus dedit, in vasculo creuit. Quid, quod pauper,
adeo fuit opulentus, ut diuitibus, & adeo regibus ipse daret? Ca-
rilephum Presbyterum bubali colla mulcentum, reperit inter ve-
nandum Francorum rex Childebertus, eum verbis asperis ex eo lo-
co facessere iussit. At ille memor patientiae ac mansuetudinis
Christi, mitissime respondens, regi etiam vini poculum obtulit,
ex vuis, eo loci prodigiose expressis. Rex contempto musto rusti-
co, cum indignatione, abcessit. Sed equo obrigescente, diuini-
tus coactus est subsistere atque opem Carilephi implorare. Et ope,
& exhortatione adiutus, oblatus prius poculi potum jam ultro ex-
petijt. Quod, cum esset allatum, sua manu vir Dei obtulit regi vino
plenum, qui illud hilariter accipiens, totum vinum exhaustit. Inde eti-
am alijs, qui aderant, bibentibus, rogabat eos sacerdos Christi, ut tertio,
& quarto biberent, usque ad satietatem, dicens de pleno semper impertire
eum, quem non opprimat in largiendi voluntate paupertas: nec unquam
animam diuitem facultate destitui: nec posse abundare hominem mente
mendicam. Ita factum est, ut copiosa multitudo, qua cum rege erat,
ad satietatem biberet, nec vinum tamen in vase minueretur. Sed quid
mirum, si vas plenum vino remansit sacerdotis Carilephi meritis, cum
ipse author vite, qui quinq; pauperibus quinque hominum millia satiauit,
promiserit, maiora eos facturos, qui in eius nomine essent credituri?
Ecce quomodo rex fuerit quasi diues in silua, cum nihil haberet; &
Carilephus quasi pauper, cum in multis diuitijs esset? Tam diues
est paupertas, ut liberalis esse queat etiam in reges; & si desit, quod
donet, etiam miraculis abundet.

Diuitiae scopus sunt inuidiae, litium, discordiarum; pauper-
tas amoris, pacis, concordiae est incitamentum. Quantos tumul-
tus moueant opes, supra docuimus. Quid conferat paupertas ad
pacem Plato testatur, qui ait: *Felix & beata erit ciuitas illa, in qua*
haec duo verba MEVM & TVVM non audiuntur, eo quod communibus
rebus, quae alicuius estimationis sunt, quoad fieri possit, ciues utantur.
Cui enim citius inuidetur, quam plus habenti? pro qua re sapius
litigatur; quam pro pecunia? quid magis facit discordes, quam
diuersae possessiones? Vnde & in religiosis Ordinibus, tanta est

Math. 14. 17.

Sur. 1. Iulij.

VIII.

Supra cap. 5.

§. IX.

Act. 4. 32.

Stobzus

Serm. 72.